

SUUNNITTELU- JA TARJOUSKILPAILU ITÄ-SUVINIITTY / ESPOONKRUUNU OY

ARVOSTELUPÖYTÄKIRJA 17.12.2009

1 KILPAILUKUTSU

1.1 KILPAILUN TARKOITUS JA LUONNE

Kilpailun tarkoituksena oli valita valtion tukemalle Espoonkruunu Oy:n kohteelle arkkitehtisuunnittelija suunnittelijan laatimien ehdotuspiirustusten ja suunnittelija-arvioinnin perusteella. Kilpailu järjestettiin suunnittelu- ja tarjouskilpailuna. Kilpailuun kutsuttiin neljä arkkitehtitoimistoa.

1.2 KILPAILUN KOHDE JA KILPAILUUN KUTSUTUT

Kohde sijaitsee Espoon kaupungin Espoon keskustan kaupunginosassa Itä-Suviniityn asemakaavan mukaisella korttelin 40195 tulevalla tontilla 4. Tonttijako on vireillä.

Tontti on Espoon kaupungin omistuksessa ja kaupunki on varannut sen tilaajalle. Kaupunki tulee vuokraamaan tontin tilaajalle.

Kohteelle haetaan Asumisen kehittämis- ja rahoituskeskukselta (ARA) korkotukilainavaraus.

Kilpailuun kutsuttiin seuraavat arkkitehtitoimistot:

Arkkitehtitoimisto Hannu Jaakkola Oy
Kirsti Sivén & Asko Takala Arkkitehdit Oy
Arkkitehdit Hannunkari & Mäkipaja Oy
Arkkitehtitoimisto Hedman & Matomäki Oy

1.3 KILPAILUN JÄRJESTÄJÄ

Kilpailun järjestäjänä toimi Espoonkruunu Oy, joka toimii myös hankkeen tilaajana.

1.4 ARVIOINTIRYHMÄ

Kilpailuehdotukset arvosteli arvosteluryhmä, johon kuuluivat:

Rakennuttamisjohtaja Ilkka Saari Espoonkruunu Oy:stä, pj

Rakennusvalvontapäällikkö Veronica Rehn-Kivi Espoon
rakennusvalvontakeskuksesta

Asemakaava-arkkitehti Mikko Kivinen Espoon kaupunkisuunnittelukeskuksesta

Projektipäällikkö Heikki Taivainen Espoonkruunu Oy:stä

Kilpailijoiden nimeämä edustaja toimi professori, arkkitehti SAFA Pentti Kareoja

1.5 KILPAILUOHJELMAN HYVÄKSYMINEN

Kilpailuohjelma oli järjestäjän, arviointiryhmän ja SAFAn kilpailusihteerin hyväksymä.

1.6 KILPAILUAIKA

Kilpailuasiapaperit toimitettiin kilpailijoille viikon 34/2009 aikana ja kilpailu päättyi 29.09.2009 kello 12.00.

2 KILPAILUTEHTÄVÄ

2.1.1 YMPÄRISTÖLLISET TAVOITTEET

Kohde on Itä-Suviniityn alueen aloituskohde ja se sijaitsee näkyvällä Siltakadun varrella.

Tavoitteena oli sijoittaa talo tontille siten, että asunnoista saadaan valoisia. Katunäkymään kohteeseen saavuttaessa tuli kiinnittää huomiota.

Tontin piha on kokonaan maanvarainen. Parkkipaikat oli sijoitettava viereiselle muiden korttelin tonttien kanssa yhteiselle LPA-tontille.

Korttelin 40195 keskellä on AH-tontti (asumista palveleva yhteiskäyttöinen korttelialue), joka toteutetaan yhteistyössä korttelin muiden tonttien kanssa.

2.1.2 TALOKOHTAISET TAVOITTEET

Tavoitteena oli suunnitella asemakaavan ja korttelisuunnitelman mukainen kerrostalo, jota edustaa hyvää asutosuunnittelua toiminnalliselta- visuaaliselta-, ja teknilliseltä laadultaan. Rakennusmateriaalien valinnassa ja rakenneratkaisuissa tuli ottaa huomioon myös kiinteistön koko elinkaaren kunnossapitokustannukset.

Asuntojen pohjaratkaisujen tuli olla toimivia. Suunnittelussa oli otettava huomioon, että asunnoista huomattava osa tulee olla tarvittaessa myöhemmin yhdistettävissä mahdollisimman pienillä muutostöillä ja näin saadun asunnon pohjaratkaisun tulee olla myös toimiva. Talotekniikassa oli myös huomioitava, että yhdistymisen aiheuttamat muutostyöt ja kustannukset talotekniikassa ovat mahdollisimman vähäiset.

Suunnittelussa oli lisäksi otettava huomioon, että asunnot varustetaan käyttöveden mittauksella sekä talokohtaisella keskitetyllä lämmöntalteenottojärjestelmällä sekä koneellisella tulo- ja poistoilmanvaihdoilla.

Asuntojen tuli täyttää Suomen rakentamismääräyskokoelman osan G1 määräykset kaikilta osilta ja muita voimassa olevia määräyksiä sekä vuonna 2010 voimaantulevia lämmöneristystä ja rakennusten sisäilmastoa koskevia määräyksiä ja ohjeita C3, C4 sekä D2. Asuntojen suunnittelussa noudatettiin Espoonkruunu Oy:n suunnitteluohjetta.

2.1.3 HUONEISTO-OHJELMA

Tontti sijaitsee Itä-Suviniityn asemakaava-alueella.

Tulevan tontin 40195/4 asemakaavamerkintä on AK, V 6350 ja sen pinta-ala on 3197 m². Tontin rakennusoikeus on 6350 k-m² sekä lisäksi tontilla on muuntamon rakennusala, jonka suunnitteluun osallistuminen sisältyitähän toimeksiantoon.

Autopaikat sijoittuvat viereiselle LPA-tontille, jonka suunnitteluun osallistuminen sisältyi tähän toimeksiantoon.

Korttelin 40195 keskellä on AH-tontti (asumista palveleva yhteiskäyttöinen korttelialue), joka toteutetaan yhteistyössä korttelin muiden tonttien kanssa ja jonka suunnitteluun osallistuminen sisältyy tähän toimeksiantoon.

Käytettävissä oleva rakennusoikeus tuli käyttää kokonaan.

Kohteessa ei ole väestösuojaa, sillä väestösuojapaikat tulevat sijoittumaan lähistölle rakennettavaan kalliosuojaan.

Huoneistojen keskipinta-alatavoite toteutusvaiheessa on alle 50 m² ja asuntojen lukumäärä vastaavasti noin 100-110 kpl, joista yhden hengen asuntoja on noin 80 %.

2.2 KILPAILUEHDOTUSTEN ARVIOINTIPERUSTEET

Arvostelussa kiinnitettiin huomiota seuraaviin seikkoihin:

- Asuinhuoneiden toimivuus ja kalustettavuus, myös yhdistettyinä
- Asuntojen valoisuus ja suuntaus ilmansuuntiin nähden
- Toteutuskelpoisuus ja taloudellisuus.
- Tunnuslukujen toteutuvuus.
- Rakennuksen ja asuntojen perusratkaisujen toimivuus ja asumisviihtyisyys
- Ratkaisun arkkitehtoniset ominaisuudet
- Yhteistilojen toimivuus, viihtyisyys ja saavutettavuus
- Porrashuoneratkaisut
- Julkisivuratkaisut
- Maantasokerroksen käsittely
- Pihajärjestelyt
- Ratkaisu suhteessa korttelisuunnitelmaan

3 KILPAILUN ARVOSTELU

3.1 YLEISARVIO EHDOTUKSISTA

Kilpailukohteena olevan rakennuksen kaupunkikuvallinen sijainti Itä-Suviniityn koillisena päätteenä on vaativa. Rakennus muodostaa alueen visuaalisen reunaviivan ja määrittelee suuresti koko Itä-Suviniityn identiteetin idästä tarkasteltuna. Korttelin piha päättää pitkän lännestä alkavan sisäpihasarjan ja on jo kaukaa hahmotettavissa. Kaarevalla rakennuksella on ulko- ja sisäkaaren lisäksi näkyvät päädyt, jotka muodostavat tässä tapauksessa, varsinkin pohjoisen päädyn osalta, kaupunkikuvallisesti merkittävän julkisivupinnan.

Alueesta tehty korttelisuunnitelma määrittelee pitkälti ne kaupunkikuvalliset tavoitteet jotka ovat kilpailijoita ohjanneet. Niihin kuuluvat mm. yhtenäiseksi hahmottuva kaarimainen rakennusmassoittelu, pohja- ja kattokerroksen eriluonteinen jäsentäminen, selkä- ja vatsapuolen luonne-ero, paikoituksen järjestely, väestönsuojan osoittaminen etelään, yhteiseen väestönsuojaan jne. Kilpailijat ovatkin noudattaneet, paikoin varsin kuuliaisesti korttelisuunnitelman kirjainta, paikoin yksityiskohtia myöten.

Suunnitelman toiminnallisuus ja kaupunkikuvalliset periaatteet ovat määräytyneet pitkälti sen mukaan montako porrashuonetta pitkään rakennusmassaan on sijoitettu. Kilpailuehdotuksissa vaihteluväli on kolmesta viiteen. Valinta on ratkaissut käytännössä myös sisäänmenokohdat ulkokehältä rakennusmassan läpi sisäpihan puolelle. Kilpailu on osoittanut että parhaat tulokset ovat syntyneet neljän porrashuoneen yhdistelmällä. Tällöin myös sisääntulo on voitu keskittää toiminnallisuuden ja estetiikan kannalta keskeisesti komeana aiheena osana kaaren jäsenystä. Lisäksi yhteä arviointikriteerinä on ollut porrashuoneiden valoisuus ja luonne. Parhaimmillaan luonnonvaloa on voitu saada pitkienkin porrashuoneiden yhteyteen. Sisäänkäyntien käsittelyyn on kiinnitetty huomiota. On katsottu eduksi jos yhteistilat on sijoitettu sisäänkäyntien läheisyyteen toiminnallisiksi kokonaisuuksiksi. Saunaosastoja vilvoittelutiloineen on esitetty onnistuneesti kattokerrokseen, mm. ehdotuksessa ”Nide”.

Ilmansuunnat yhdistettynä tilaohjelman määrittelemään varsin pieneen asuntojen keskipinta-alaan on johtanut kaikissa ehdotuksissa rungon ”halkaisemiseen” pituussuunnassa - asuntoja on sijoitettu molemmin puolin runkoa vain yhteen suuntaa avautuvina. Tämä on katsottu mahdolliseksi ratkaisuksi otollisten ilmansuuntien sekä kaakossa avautuvan komean rinnemaiseman johdosta. Asuntojen sijoittuminen molemmin puolin runkoa on antanut parhaimmillaan mahdollisuudet ulkoarkkitehtuurin poikkeavaan käsittelyyn parvekkeiden ja eriluonteisten asunnon tilojen sijoituessa

vastaavasti molemmin puolin runkoa. Hienoja parvekeratkaisuja onkin esitetty, mm. ehdotuksessa ”Kaarina”, jonka sisäpihan puoleinen arkkitehtuuri määrittyy shakkiruudunomaisen parvekeseinämän seurauksena. Ulkokehän julkisivukäsittelyssä on aito kaari katsottu onnistuneemmaksi lähtökohdaksi kuin murtoviivan synnyttämä mutterimainen muoto. Korttelisuunnitelman tarkoittama monoliittimainen jatkuvuus on ollut helpompaa toteuttaa kaarevana. Tämä on yleensä tarkoittanut myös ulkokehän osalta sisäänvedettyjä parvekkeita. Ulkokaareissa on materiaalina yleensä ollut korttelisuunnitelman mukaisesti vaalea rappaus erilaisine variaatioineen.

Asuntosuunnittelu on kaikissa ehdotuksissa onnistunutta mutta melko perinteistä. Vaatimukseen asuntojen yhdistettävyydestä on paneuduttu huolella ja varsin uskottavia ratkaisuja niiden yhdistämisen suhteen onkin esitetty. Yhdistämisperiaatteina on käytetty väliseinien muurattuja ja purettavissa olevia osuuksia ja ylimääräisillä oviaukoilla. Myös yhdistämismahdollisuuksia pystysuuntaisesti on esitetty, mutta lähinnä selostusten tasolla. IV-konehuoneiden sijoitus on yleensä ratkaistu innovatiivisesti tai luontevana osana rakennusten massoittelua.

Kilpailun yleistaso on ollut hyvä ja kaikki kilpailijat ovat suhtautuneet tehtävään kilpailun edellyttämää esitystarkkuutta perinpohjaisemmin. Parhaimmissa ehdotuksissa kaavan edellyttämä suurpiirteinen arkkitehtuuri on saanut raikkaan ja kaupunkikuvaa rikastuttavan tulkintansa.

"NIDE"

Rakennuksen yleisilme on juhlanan komea. Sen viesti ei ole yksiselitteisesti asuinrakennukselle ominainen vaan viittaa myös julkiseen rakentamiseen. Pyrkimys lievään monumentaalisuuteen on tosin tässä kaupunkikuvallisessa tilanteessa perusteltavissa. Rakennus jakaantuu visuaalisesti hyvin eriluonteiseen selkä- ja vatsapuoleen. Pihapuolen punatiilisyyteen liittyvät ulosvedetyt tornimaiset aiheet jäsentävät pystysuuntaisina sisäpihaa komeasti. Saunaosasto ylimmissä kerroksissa ja niihin liittyvät uhkarohkeasti ulos vedetyt vilvoitteluparvekkeet muodostavat mieleen jäävän kokonaisuuden. Havainnekuviissa parvekkeiden visuaalinen voima on tosin häveliään tehokkaasti häivytetty. Saunaosastojen yläpuoliset, teräspäällysteiset IV-konehuoneet, hiukan taaksepäin kallistettuina, antavat dynaamisen vaikutelman ja ovat korttelisuunnitelman hengen mukaisia.

Ulkokehän käsittely on sisäpihan puolta ongelmallisempi. Teknistaloudellinen realismi on johtanut laajan kaaren käsittelemiseen murtoviivana. Ehjä kaarimuoto toteutuu nyt ainoastaan ylimmän kerroksen ulosvedetyssä lipassa. Se ei yksinäisenä eleenä riitä kaarevuuden visuaaliseksi hahmottamiseksi. Vaihtoehtoinen strategia olisi voinut olla murtoviivan ottaminen pääteemaksi esimerkiksi julkisivua materiaaleilla, ja/tai väreillä, voimakkaammin jaksottamalla. Nyt läpikäyvä valkoinen rappaus vihjaa haluan nähdä ulkokehä monoliittimaisena jatkumona, joka sittenkin toivoisi olevansa kaari.

Julkisivut ovat sinänsä korkealuokkaiset ja julkisivukäsittely elävää. Suuret lasipinnat ulkokaarella rikkovat seinäpintaa liiaksi eikä korttelisuunnitelman kaupunkikuvallisten tavoitteiden muurimaisuutta synny. Lasinen ratkaisu on myös energiatehokkuuden kannalta haastava. Ullakkoasuntojen julkisivukäsittely ja parvekeratkaisut ovat korttelisuunnitelman mukaiset. Maantasokerroksen julkisivukäsittely on tavanomainen eikä juuri poikkea muiden kerrosten käsittelystä.

Rakennus on toteutettu kolmella lähes identtisellä lamellilla. Komean hissien ja porrashuoneiden ratkaisu on tuonut tehokkuutta mutta mukanaan myös ongelmia. Porrassyöttö on poikkeuksellisen pitkä. Ylipitkät umpipäätyiset porraskäytävät rungon keskellä luovat ankeahkoa tilaa ja ovat savunpoiston kannalta ongelmallisia. Kaavan antamaa lisärakennusoikeutta porrashuoneiden väljentämiseksi ei ole käytetty kaavoittajan mahdollistamalla tavalla.

Ehdotuksen pohjat ovat pääosin toimivat, myös yhdistettyinä, mutta usean asunnon huoneistoalaa vievä ylisuuri eteistila ei ole perusteltu. Neliöitä voisi

tältä osin käyttää tarkoituksenmukaisemminkin. Parvekkeet ovat kauttaaltaan riittävän kokoiset ja mukavat. Asuntojen sijoittaminen maantasokerrokseen paikoitusalueelle on aina ongelmallinen ratkaisu vaikka asuntojen kohdalla autot sijaitsivatkin vain paikoitusalueen vastakkaisella puolella. Pihajärjestelyjä ei ole esitetty. Paikoituspaikat LPA-alueella on esitetty maantasoon (kaava ei velvoita rakentamaan kahteen tasoon). Ratkaisu huomioi hyvin korttelisuunnitelman.

Vakuuttavasti esitetty ja taidokas ehdotus kärsii venytettyjen lamellien mukanaan tuomista ongelmista. Julkisivuaukotus ja yleinen esteettinen osaaminen on varsin korkeatasoista tässä ehdotuksessa mutta kuvien välittämä illuusio ei ole aina totta kolmiulotteisessa todellisuudessa.

"KAARINA"

Ehdotus on suurpiirteisen selkeä mutta silti sympaattinen.

Suunnitteluratkaisuja on ohjannut vahva konsepti, joka perustuu kirkkaaseen analyysiin paikan ja tilaohjelman vaatimuksista. Massan jako kahteen, lähes peilattuun osaan ja eri luonteisten lamellien yhdistäminen on synnyttänyt elävän ja mielenkiintoisen kokonaisuuden. Yhteys ulkokehältä sisäpihan puolelle on onnistuneesti keskitetty yhteen kohtaan, komeaksi porttiaiheeksi. Kattopintoja ja räystästä jatkava katos sitoo eri osat yhdeksi kokonaisuudeksi. Rakennuksen päätyjen massalliseen käsittelyyn on kiinnitetty ansiokkaasti huomiota. Rakennuksen molemmissa päissä siroina hahmottuvat tornimaiset osat näkyvät kauas ja antavat tavallisuudesta poikkeavaa ilmettä kokonaisuuteen.

Ehdotuksessa on hyvät ja toimivat pohjat, mm. 2 h- ja 1 h- yhdistetyissä Porrashuoneratkaisut ovat käytäväpituudesta huolimatta toimivat ja valoistat. Portaan ja hissien sijoittaminen eri päihin on kiinnostavaa ja mahdollistaa mm. savunpoiston luontevan ratkaisun, joka näin pitkissä porrashuoneissa muodostaa yleensä ongelman.

Rakennuksen sisäkaaren julkisivukäsittely on rytmikäs ja kieltämättä hiukan trendikäs parvekeratkaisuineen. Kaiteiden shakkiruututeema on taitavasti läpiviety ja antaa rakennukselle vahvan identiteetin niin kaukaa kuin läheltäkin nähtynä. Myös asuntojen sisätilojen kannalta kaiteen jakaminen avoimeen sekä umpinaisempaan osaan on perusteltua. Mahdollinen varjo-ongelma on vältetty kriittisimmässä, vain yhteen suuntaan avautuvissa pienasunnoissa, koska kaarevaksi muotoiltu parvekevyöhyke on niiden kohdalla kapeimmillaan. Ulkokaaren aukotusratkaisu ei ole vielä loppuun asti hiottu mutta on kehiteltävissä konseptin mukaisena. Ikkunoiden sommittelu aiheuttaa muuten hyvin muurimaiseen seinään nyt ehkä turhaa rauhattomuutta. Valkoisen ja harmaan julkisivupinnan vaihteleva rytmi toimii hyvin isossa mittakaavassa.

Kilpailuehdotuksessa on kilpailun paras sisääntulotaso. Maantasokerros on molemmin puolin rakennusta suunniteltu mielenkiintoiseksi ja viihtyisäksi

pergoloineen ja luonnonkivitukimuureineen. Alimman kerroksen asuntojen eteen suunnitellut pienet pihat muokkaavat sympaattisesti rakennuksen liittymistä yhteiseen piha-alueeseen. Maantasoon sijoitettujen yhteistilojen jakautuminen ja sijoittelu on onnistunutta.

Piha-alue on esitetty hyvin luonnosmaisesti. Autopaikat on sijoitettu maantasoon LPA-alueelle. Ratkaisu on pääosin korttelisuunnitelman mukainen lukuun ottamatta kohtaa "ullakkoasuntojen parvekkeiden tulee olla arkkitehtonisesta poikkeavia".

Ehdotuksen yleisilme on raikas ja suurpiirteisen kehityskelpoinen. Lähinnä taustamuurin ikkuna-aukutus kaipaa vielä jalostamista. Suunnitelmalla on kaikki edellytykset muodostua uuden asuinalueen "kruunuksi".

"RATAS"

Ehdotus on luonteeltaan tasapainoinen ja omista lähtökohdistaan hyvin läpiviety. Sen ulkoarkkitehtuurissa on hienostunutta ajattomuutta mutta myös lievää laitosmaisuuutta. Suunnitelma on toteutettu viidellä porrashuoneella mikä määrittelee pitkälti sisäisen tilarakenteen sekä kaupunkikuvallisen perusrhythmiikan. Ehdotuksen rationaali arkkitehtuuri perustuu suurelta osin osiensa toistoon, peilaukseen ja variaatioon. Kaikki tämä on toteutettu ammattitaitoisesti mutta ehkä johtuen toistettavien komponenttien koosta ja tuttuudesta lopputulos on koetun oloinen.

Ehdotuksen selkeän rationaaliin kokonaisratkaisuun liittyvät ehkä kilpailun parhaat pohjat. Ne toimivat myös yhdistettyinä hyvin. Lyhyen porrastyyppin ansiosta suunnitelmassa on runsaasti hyviä läpi rungon sijoituvia asuntoja, ainakin yhdistetyssä tilanteessa: vain kaksi pienintä asuntotyyppiä ovat tällöin ainoastaan yhteen suuntaan katsovia porrashuoneen molemmin puolin.

Parvekkeet ovat riittävän kokoiset ja leveät ja ulkokaaren puolella johdonmukaisesti kokonaan sisäänvedetyt. Siellä parvekeosuuden dominoiva asema lämmitettyyn julkisivupintaan verrattuna olisi mahdollistanut teknistaloudellisessa mielessä helpostikin aidosti kaarevan julkisivun synnyttämisen. Nyt kaari koostuu lyhyistä murtoviivan pätkistä, jotka kylläkin ulkokehän umpinaisista, tornimaisista ja maahan ulottuvista osista johtuen saavat perustelunsa. Ulkokaaren muurimaisuutta on jäsennetty erisuuntaisilla lasiosuuksilla rytmisesti hyvin, mutta ehkä sittenkin perusjäsenyyksen funkismaista tiukkuutta turhaan liudentaen.

Sisäpihan puoleinen julkisivuarkkitehtuuri perustuu hallitun hienovaraiseen, erilasten tiilikenttien sommitteluun sekä ulkokaarelle vastaavalla tavalla sijoitettujen, kerrokset visuaalisesti yhdistävien lasielementtien peliin. Keinot ovat luonteeltaan hienovaraisia, kohteen suuri mittakaava olisi perustellut jonkin voimakkaammankin eleen. Maantasokerroksen julkisivukäsittely ja ulkokehän sisään veto sekä alimman kerroksen asuntojen pienet piha-alueet

luovat viihtyisän kokonaisuuden.

Porrashuoneet ovat kompaktit ja tehokkaat, mutta hieman pimeät. Kapea näkymäaukko porrashuoneesta sisäpihalle on sinänsä hyvin sijoitettu aina hissien kohdalle. Vesikatolle sijoitetut IV-konehuoneet on hauskasti muotoiltu.

Piha-aluetta ei ole esitetty. Autopaikointusratkaisu on kiinnostava mutta ei sittenkään ole riittävän toimiva esimerkiksi synnyttämällä lisää paikkoja verrattuna molemmin puolin kulkutietä sijoitettuun paikoitukseen. Ratkaisu on pääosin korttelisuunnitelman mukainen lukuun ottamatta " ullakkoasuntojen parvekkeiden tulee olla arkkitehtonisesta poikkeavia".

Arkkitehtuuri on ajatonta ja hyvää, mutta ehkä hieman ilmeetöntä. Tiilimuuraus ja reikätiilen käyttö ovat harkittuja ja osaltaan lisäävät suunnitelman hienostuneisuutta.

"HEPSANKEIKKA"

Ehdotuksessa on potentiaalia joka on jäänyt vielä osin lunastamatta. Perusratkaisun määrätietoinen yksinkertaisuus olisi kaivannut rinnalleen myös hienostuneempia sävyjä. Kokonaisratkaisu on selkeän suoraviivainen: se muodostuu kolmesta erillisestä rakennuksesta jotka samankaltaisuudessaan kylläkin synnyttävät visuaalisen kokonaisuuden. Osien "palikkamaisuus" määrittelee pitkälti arkkitehtuurin ilmeen – niin hyvässä kuin pahassa: kaaren mutterimaisuus varsinkin ulkokehän puolella on määrätietoista mutta karkeaa tekoa. Tietystä monumentaalisuudesta, joka näyttäytyy esimerkiksi porrashuoneiden korostamisena tiilireunuksin, olisi voinut saada arkkitehtuurille johtoteeman. Ulkokaaren monumentaalista muurimaisuutta haittaavat osittain myös ulostyöntyvät parvekkeet ja laatikkoaiheet.

Ehdotuksen viisi porrashuonetta ovat ilmeeltään tehokkaan "normaalit" mutta kylläkin tavallista valoisammat. Asuntojen pohjat ovat tavanomaiset ja jotkut niistä huonot. "Keittiön kautta" asuntoon tuleminen on oloissamme riski ja isot tupakeittiötilat eivät ole viihtyisiä. Sisään vedetyt parvekkeet ovat toimivan kokoiset. Asuntojen sijoittaminen 1. kerrokseen paikoitusalueelle päin ei ole onnistunut ratkaisu.

Pihanpuolen julkisivu vaikuttaa ensi näkemällä elävältä ja hauskalta, mutta värikkäät "päälle liimatut" laatikot ovat hieman keinotekoiset. Niiden värimaailma on esityksessä sattumanvaraisen tuntuinen mutta tietysti kehitettävissä. Ullakkokerroksen ratkaisu on onnistuneen valoisa ja mukava ja toteuttaa hyvin korttelisuunnitelman tavoitteita. Saunaosastot vilvoitteluparvekkeineen on luontevasti sijoitettu osana ylimmän kerroksen sisään vetoa.

Maantasokerroksen käsittely ja konttimaiset ulkoiluvälinevarastot luovat sisääntulolle umpinaisen ilmeen. Pihajärjestelyjä ei ole esitetty. Ratkaisu on

pääosin korttelisuunnitelman mukainen lukuun ottamatta osittain ulostyöntyviä parvekkeita ulkokehällä.

Ehdotuksen suurpiirteisestä otteesta olisi voinut saada irti enemmänkin suuria linjoja vielä korostamalla. Perusanalyysin keskeneräisyys jättää myös suunnitelmaan sen Akilleen kantapään - kokonaisuuden jako selkeän erillisiin osiin on ehdotukselle taloudellinen rasite. Syntyneen vaippapinnan vuoksi suunnitelma on kilpailun selvästi kallein.

4 KILPAILUN RATKAISU

4.1 KILPAILUN TULOKSEN JULKISTAMINEN

Arkkitehtikilpailun julkistamistilaisuus pidetään Ravintola Avec´kin kokoustilassa (Eversti) torstaina 17.12.2009 klo 10.00.

4.2 KILPAILUN TULOS

Kilpailun voittajaksi päätettiin yksimielisesti asettaa ehdotus "kaarina".

Espoossa, 2. päivänä joulukuuta 2009
ITÄ-NIITYN SUUNNITTELU- JA TARAJO SKILPAILUN ARVIOINTIRYHMÄ

Ilkka Saari , pj

Veronica Rehn-Kivi

Mikko Kivinen

Heikki Taivainen

Pentti Kareoja